

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: **R. H.**
právně zastoupený Mgr. Petrem Olbortem, advokátem se sídlem Nad
Vývozem 4828, 760 05 Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, odbor dopravy a**
silničního hospodářství, se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň

v řízení o žalobě ze dne 3. 3. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2023, č. j. PK-
DSH/14637/22

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Horšovský Týn, odboru správních agend ze dne 12. 9. 2022, č. j. MUHT 20997/2022, přest. č. 171/2020/PD a toto rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci rozhodnutí uvedeného úřadu, přestupkového oddělení, č. j. 6537/2020/PO, přest. č. 171/2020/PD ze dne 27. 5. 2020 vydané v příkazním řízení, které nabylo právní moci dne 17. 6. 2020, bylo potvrzeno.

II.

Žaloba

2. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný nesprávně posoudil podmínky pro obnovu řízení dle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalobce podal návrh na obnovu řízení vedeného před Městským úřadem Horšovský Týn, jež bylo ukončeno příkazem ze dne 27. 5. 2022, sp. zn. PO 5136/2020, č. j. 6537/2020/PO, kterým byl žalobce shledán vinným tím, že dne 9. 4. 2020 v 17:05 hod. na silnici 1. třídy č. 26 v obci Křenovy ve směru na obec Semošice jako řidič motorového vozidla AUDI Q8, RZ X., překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, která je zákonem o silničním provozu stanovena na 50 km/h, a to o 27 km. Tímto jednáním měl žalobce dle příkazu, který byl doručen fikcí, porušit ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a naplnit tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona, za což mu byl uložen peněžitý trest ve výši 4 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení na dobu dvou měsíců. Žalobce následnou lustraci správního spisu zjistil, že listiny v něm obsažené neposkytují dostatečnou oporu k závěru, že skutkový stav byl zjištěn bez rozumných pochybností, a že se žalobce uvedeného přestupku skutečně dopustil, žalobce toto odmítá. Žalobce má za to, že podklady pro závěr o přestupku a pro vydání příkazu nejsou úplně kvůli absenci návodu k obsluze rychloměru, tedy správní orgán nemohl učinit správný závěr, zda bylo měření rychlosti provedeno správně a zda byl postup policistů při měření rychlosti bezvadný, a zda tedy lze k výstupu z měření přihlížet, neboť mezi podklady pro vydání rozhodnutí chyběl důkaz, že zasahující policisté byli proškoleni k obsluze rychloměru. Vzhledem k tomuto měl žalobce za to, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, a proto navrhl obnovu řízení. Správní orgán I. stupně však žalobcovu žádost o obnovu řízení zamítl, což odůvodnil § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle kterého je nepřípustná obnova řízení z důvodů, jež mohl uplatnit v odvolacím řízení. Pokud žalobce zpochybnil podklady pro vydání příkazu, měl tak dle uvedeného orgánu učinit v odvolání, resp. v odporu, přičemž jelikož žalobce odvolání, resp. odpor nepodal, nemohl se domáhat obnovy řízení. Z uvedeného důvodu odvolání žalobce nebylo vyhověno, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentaci správního orgánu I. stupně přisvědčil. Žalobce je však přesvědčen, že ustanovení § 100 odst. 2 správního řádu by bylo aplikovatelné pouze v případě, že proběhlo správní, resp. přestupkové řízení, v rámci něhož by se žalobce s podklady pro rozhodnutí seznámil, a přestože by jejich vady mohl uplatnit v odvolacím řízení, neučinil tak.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření ze dne 25. 4. 2023 uvedl, že s ohledem na totožnost žalobních námitek s odvolacími odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce napadá postup

žalovaného jako odvolacího správního orgánu, jenž dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl zjištěn spolehlivě, neboť nebyly zjištěny žádné důvody, pro něž by bylo na místě pochybovat o relevantnosti podkladů od Policie ČR, jež byly ve vzájemném souladu a logicky na sebe navazovaly. Žalovaný trvá na přijatých závěrech, nadále má skutkový stav věci zjištěný správním orgánem I. stupně v příkazním řízení za zjištěný v souladu se zásadou materiální pravdy a pro jeho vydání má naplněny podmínky vyplývající z ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád i z ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů. Za situace, kdy žalobce rezignoval přes řádné doručení rozhodnutí v příkazním řízení na podání řádného opravného prostředku a ani před policejním orgánem neuplatnil žádné námitky ohledně za vinu mu kladeného protiprávního jednání ani např. relevantnosti provedeného měření rychlosti, nebyl žádný důvod domnívat se, že by nebylo možné mít podklady v dané věci pro rozhodnutí za dostatečné. Naopak dle konstantní judikatury je zřejmé, že při absenci námitek obviněného z přestupku, kdy ani z podkladů předložených Policií ČR nevyplývají žádné rozpory a k rozhodnutí o vině ve věci přestupku spočívajícího v překročení rychlosti zcela postačují podklady obsažené ve spisové dokumentaci (fotografie z měření rychlosti, oznámení přestupku, úřední záznam a ověřovací list měřícího zařízení). Je rovněž nutné trvat na tom, že pokud si žalobce zřídil datovou schránku jako fyzická osoba, pak by se měl rovněž zajímat o písemnosti do ní mu doručované (rozhodnutí v příkazním řízení mu bylo doručeno za využití tzv. fikce doručení). Pokud by tak činil, tak by se o zmíněném rozhodnutí v příkazním řízení správního orgánu I. stupně (a v něm uvedených podkladech, z nich správní orgán I. stupně při rozhodování vycházel) musel dozvědět. Vzhledem k tomuto tak nic nemohlo žalobci bránit případně ve včasném podání opravného prostředku, pokud chtěl, aby bylo v řízení o přestupku ze strany správního orgánu I. stupně pokračováno a řízení o přestupku nebylo ukončeno v návaznosti na nabytí právní moci rozhodnutí v příkazním řízení. Na základě opravného prostředku by pak za takových okolností správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a žalobce by býval mohl v řízení uplatňovat svá práva, být přítomen dokazování a případně navrhnout doplnění dokazování třeba i o jím zmiňovaný návod k obsluze či zpochybňovat podklady či provedené důkazy obsažené ve spisové dokumentaci. Pokud tak žalobce nepostupoval, sám si tímto zavinil pravomocné ukončení řízení o přestupku a nemožnost realizace svých procesních práv v rámci standardního správního řízení. Skutečnost, že žalobce namítá nedostatečně zjištěný skutkový stav věci – nedostatek podkladů pro rozhodnutí, není námitka, jež by mohla založit důvody pro obnovení předmětného řízení, ale jde o námitku týkající se zákonnosti rozhodnutí v příkazním řízení. Žalobce v řízení neuvedl žádné námitky, z nichž by vyplývalo, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které nemohl, ačkoli mu byly ku prospěchu, uplatnit v původním řízení a ani nedošlo k tomu, že by se provedené důkazy ukázaly být nepravdivými. Nedošlo ani k tomu, že by bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, jež bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, jež by mělo být obnoveno. Podklady pro vydání rozhodnutí považuje za relevantní a věrohodné správní orgán I. stupně i žalovaný, neboť jsou ve vzájemném souladu, logicky na sebe navazují a prokazují překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nejméně o 27 km/hod. žalobcem a naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku. Pokud za takové situace nebyly žalobcem žádným způsobem takové podklady ani skutkový děj zpochybňovány, bylo z nich oprávněně vycházeno, neboť jsou věrohodné a plně postačující pro vydání rozhodnutí v příkazním řízení. K námitce žalobce, že se žalovaný neměl zabývat tím, proč nebylo zapotřebí provádět dokazování návodem k obsluze a měl se tak zabývat jen údajnou nepotřebností prokazování proškolení policistů, žalovaný ve své argumentaci v návaznosti

na uvedenou judikaturu uvedl, že v běžně se vyskytujících případech, jímž je i případ žalobce, doplnění dokazování nad rámec zajištěných podkladů nebylo zapotřebí. Žalobce má za to, že žalobní námitky nenasvědčují tomu, že by žaloba byla důvodná, proto navrhl její zamítnutí.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci bylo v souladu s § 51 a § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. rozhodnuto bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba není důvodná.
7. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o obnovu řízení vedeného před Městským úřadem Horšovský Týn. Tento správní orgán I. stupně vydal dne 27. 5. 2020 v příkazním řízení rozhodnutí č. j. 6537/2020/PO, přest. č. 17/2020/PD, jímž bylo rozhodnuto o přestupku žalobce, neboť naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a za tento přestupek uložil žalobci pokutu ve výši 4 000 Kč.
8. Žalobce se domáhá povolení obnovy řízení s odůvodněním, že podklady pro závěr o přestupku a pro vydání příkazu nejsou úplné kvůli absenci návodu k obsluze rychloměru a důkazu o tom, že byli zasahující policisté proškoleni k obsluze rychloměru, v důsledku čehož si nemohl správní orgán učinit správný závěr o tom, zda bylo měření rychlosti provedeno řádně a zde lze k tomuto důkazu přihlížet.
9. Ze správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí korespondují s obsahem spisu, tj. dne 9. 4. 2020 bylo oznámeno, že se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h tím, že v obci Křenovy uvedeného dne v 17.05 h řídil motorové vozidlo AUDI Q8 RZ X., přičemž naměřená rychlost vozidla měřičem rychlosti činila 80 km/h, naměřená rychlost vozidla po odečtu odchylky činila 77 km/h. Žalobce byl ztotožněn dle předložených dokladů a se zaviněním přestupku na místě nesouhlasil. Žalobce má celkem 15 záznamů o přestupcích, jichž se dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, přičemž dne 27. 4. 2020 oznámilo MD zákaz řízení žalobce v Rakousku. Obsahem správního spisu je ověřovací list č. 030/20 vydaný dne 13. 2. 2020, jehož předmětem je silniční rychloměr RAMER10C rok výroby 2016, vyr. číslo 16/0256, konec platnosti ověření dne 12. 2. 2021. Dne 27. 5. 2020 byl Městským úřadem Horšovský

Týn, přestupkové oddělení vydán pod č. j. 6537/2020/PO, přest. č. 171/2020/PD Příkaz, jímž byl žalobce uznán vinným, že v důsledku výše uvedeného překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, jež je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h o 27 km/h. Žalobci byl uložen správní trest spočívající v pokutě v částce 4 000 Kč a v zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 měsíců se započítáním od nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobce byl řádně poučen o možnosti podat proti tomuto příkazu odpor s tím, že jeho podáním se příkaz ruší a řízení pokračuje. Příkaz byl žalobci doručen do datové schránky, do vlastních rukou dne 6. 6. 2020 po uplynutí 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky žalobce, aniž by se tento do datové schránky přihlásil, tedy byla označena jako doručená fikcí. Žalobce pohledávku ve výši uložené pokuty uhradil dne 20. 7. 2021, přičemž dne 14. 7. 2022 podal žádost o obnovu uvedeného řízení, již odůvodnil tím, že listiny obsažené ve správním spise neposkytují dostatečnou oporu k závěru, že byl skutkový stav zjištěn bez rozumných pochybností a že se žalobce spáchání přestupku skutečně dopustil z důvodu absence návodu k obsluze rychloměru a důkazu o tom, že byli zasahující policisté proškoleni k obsluze rychloměru. Žalobce rychlost vozidla tvrzeným způsobem určitě nepřekročil. Rozhodnutím Městského úřadu Horšovský Týn, odbor správních agend přest. č. 171/2020/PD, č. j. MUHT 20997/2022 ze dne 12. 9. 2022 byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta s odůvodněním, že skutečnosti, jež žalobce v žádosti o obnovu řízení uvedl, nejsou skutečnosti dříve neznámé, když obsah spisu byl znám od jeho založení a žalobcem tvrzená absence důkazů byla zjistitelná bezprostředně po doručení příkazu, přičemž bylo pouze věcí žalobce, že nahlédl do spisu až téměř po dvou letech od právní moci rozhodnutí, když uvedené skutečnosti mohl zjistit bezprostředně po doručení příkazu, jímž bylo rozhodnuto a jestliže v absenci uvedených dokumentů spatřoval nesprávnost postupu správního úřadu, byl by to důvod pro podání odporu, v té souvislosti odkázal na ust. § 100 odst. 2 správního řádu, dle něhož se nemůže obnovy řízení domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného bylo odvolání žalobce zamítnuto.

10. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se *„Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.“*
12. Podle § 100 odst. 2 poslední věty správního řádu *„O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.“*
13. Žalobní bod spočíval v námitce žalobce, že ust. § 100 odst. 2 správního řádu je aplikovatelné omezeně a to pouze v tom případě, že proběhlo správní, resp. přestupkové řízení, v rámci něhož by se žalobce s podklady pro rozhodnutí seznámil, a přestože by jejich vady mohl uplatnit v odvolacím řízení, neučinil tak. Pokud se týká využití institutu obnovy řízení v případě řízení o přestupku pravomocně skončeného v blokovém či příkazním řízení, pak zatímco u blokového řízení je možnost obnovy řízení vyloučena, u příkazního řízení je

obnova řízení připuštěna. Žalobce uvedl, že v době vydání příkazu nebyl a ani nemohl být seznámen s podklady pro rozhodnutí, resp. jejich nedostatečností, neboť nebyly v jeho dispoziční sféře, a tudíž je splněna podmínka pro obnovu řízení, neboť závěr správních orgánů, že měl žalobce podat odpor a tvrzené skutečnosti namítat v opravných prostředcích, je v příkrém rozporu s rozhodnutím NSS č. j. 8 As 193/2014-35 ze dne 25. 9. 2015. Žalobce konkrétně argumentuje tím, že v důsledku toho, že jeho přestupek byl projednán v příkazním řízení a zároveň nebyla povolena obnova řízení, neměl možnost zpochybnit důkazy, z nichž správní orgány vycházely, resp. podrobit je kritickému zkoumání. Žalobce namítá, že za tohoto stavu nemohl být učiněn správný závěr, zda bylo měření rychlosti provedeno řádně a zda byl postup zasahujících policistů při měření rychlosti správný a lze tedy k němu přihlížet. Pouze v rámci skutečného dokazování, v rámci něhož by správní orgán musel hodnotit důkazní prostředky navržené žalobcem, resp. by se musel vypořádat s jeho námitkami k důkazním prostředkům předloženým Policií ČR, by bylo možné dospět k jinému rozhodnutí, jež by bylo v jeho prospěch.

14. Soud se s argumentací žalobce neztotožnil. Z výše uvedeného ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu vymezujícího důvody přípustnosti obnovy řízení vyplývá, že žalobcem tvrzené skutečnosti nemohou být důvodem pro povolení obnovy řízení. Tím stěžejním důvodem je skutečnost, že žalobcem namítaná absence důkazu, že zasahující policisté byli proškoleni k obsluze rychloměru a absence návodu k obsluze rychloměru, není novou skutkovou okolností týkající se věci samé ani se nejedná o dříve neznámou skutečnost, která by vyšla najevo až po vydání rozhodnutí. Správní orgány si byly absence uvedených podkladů vědomy, přičemž shromážděné podklady považovaly pro posouzení a rozhodnutí věci za dostačující, relevantní a věrohodné za situace, kdy z podkladů předložených Policií ČR nevyplývaly žádné rozpory a tyto jasně prokazovaly skutkový stav a postačovaly k rozhodnutí o vině, neboť byly ve vzájemném souladu a logicky na sebe navazovaly. Je tedy zřejmé, že poukázání žalobce na absenci těchto, podle něj pro rozhodnutí důležitých podkladů, by ve skutečnosti nemohlo vést k odlišnému posouzení jeho přestupku. Žalobce zároveň nenamítá, že by některý z důkazů, jenž byl podkladem pro správní rozhodnutí, byl nepravdivý. Z výjimečnosti institutu obnovy řízení přitom jasně plyne restriktivní přístup k její přípustnosti a tento je vyhrazen pouze pro skutkové novoty (ať již jde o nová tvrzení nebo důkazy) ve vztahu k meritu věci, o něž však s ohledem na obsah žalobní argumentace v posuzované věci nejde. Žalobcem tvrzený nedostatečně zjištěný skutkový stav, jenž má být důsledkem absence jím uváděných podkladů je námitkou směřující k posouzení zákonnosti vydaných rozhodnutí, k čemuž však institut obnovy řízení neslouží.
15. Není splněna ani podmínka, že by žalobce námitku týkající se absence uvedených podkladů nemohl uplatnit v původním řízení. Žalobce před policejním orgánem poté, co bylo jeho vozidlo zastaveno a bylo mu sděleno, jakého konkrétního přestupku se dopustil, neuvedl žádné skutečnosti, jež by mohly vyvrátit či zpochybnit policejním orgánem zjištěný a tvrzený skutkový stav, ani žádné skutečnosti, jež by mohly zpochybnit správnost provedeného měření rychlosti jím řízeného vozidla. Ani následně žalobce nevyužil možnosti podat v příkazním řízení řádný opravný prostředek. Žalobce argumentuje tím, že pokud mu nebyla dána možnost v obnoveném řízení zpochybnit důkazy, z nichž správní orgány vycházely, resp. tyto podrobit kritickému zkoumání, pak nelze spolehlivě tvrdit, že by obnovené řízení vedlo ke stejnému výsledku. V souvislosti s argumentací žalobce a skutečností, že povolení obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvody obnovy uplatnit v odvolacím řízení, je třeba uvést, že žalobce zcela pomíjí skutečnost, že měl

možnost svoji současnou argumentaci použít v průběhu správního řízení, přičemž tato možnost mu nebyla odňata. K nápravě důsledků absence jeho iniciativy, již měl projevit v rámci správního řízení, však nemůže sloužit institut obnovy řízení, neboť tento je vyhrazen výlučně pro případy specifikované v ust. § 100 odst. 1 správního řádu.

16. Dále není s ohledem na výše uvedené splněna ani další kumulativní podmínka uvedená v § 100 správního řádu a to, že by skutečnost spočívající v absenci výše uvedených podkladů mohla odůvodňovat odlišný způsob posouzení přestupku, jehož se žalobce dopustil.
17. Soud shrnuje, že obnova řízení je na rozdíl od úpravy přezkumného řízení určena primárně k nápravě skutkových nesprávností. K nápravě právních omylů a vad slouží institut přezkumného řízení. Obnova řízení umožňuje z důvodu skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout ve věci samé a prolomit tak překážku věci rozhodnuté a v řízení o povolení obnovy se tedy nepřezkoumává zákonnost a správnost původního rozhodnutí, ale je nutné posoudit otázku, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé anebo jiné zákonem vymezené skutečnosti způsobující nedostatky ve zjištění skutkového stavu a ve spojení s důkazy již provedenými ve věci mohou mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí, tj. odůvodňují jiné pro účastníka řízení příznivější rozhodnutí, než které bylo původně vydáno. Je zjevné, že přípustnost obnovy řízení je podmíněna přesně stanovenými důvody, jež v dané věci nebyly naplněny. Z uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, přičemž v jím přezkoumaném správním řízení neshledal ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námitek, a proto ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. Žaloba v této věci byla zdejšímu soudu doručena dne 6. 3. 2023, dle rozvrhu práce byla přidělena samosoudkyni JUDr. Aleně Hocké a následně byla přidělena k vyřízení dle platného rozvrhu práce Mgr. Jaroslavě Křivánkové.

VI.

Náklady řízení

19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve sporu byl úspěšný žalovaný, jemuž však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení nárok. (výrok II.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V Plzni 11. 6. 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

samosoudkyně